

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury w dniu 28 lipca 2015 roku nie przedkładając żadnych nowych dowodów i nie podnosząc żadnych okoliczności, które miałyby wpływ na prawo do świadczeń. Organ rentowy wskazał, iż wszystkie składniki wynagrodzenia zawarte w angażach wnioskodawcy za lata 1980-1982 zostały uwzględnione przy wyliczeniu emerytury wnioskodawcy i w decyzji z dnia 3 grudnia 2008 roku / decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 7 września 2015 roku wnioskodawca J. K. złożył odwołanie od decyzji z dnia 18 sierpnia 2015 roku. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż w jego ocenie nie wszystkie składniki jego wynagrodzenia zostały przyjęte przy przeliczaniu emerytury tj. dodatek za usługę lat za okres od 1980-1982. Dodatek ten jest wymieniony w umowie o pracę oraz w aktach znajduje się lista płac za rok 1983, gdzie dodatek ten też występuje. / odwołanie k- 2/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniesiono argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazano, iż kwestia dodatku za usługę lat za lata 1980-1982 była ona przedmiotem sporu w 2009 roku i została rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem z dnia 6.10.2009 roku w sprawie IX U 1935/08, który zapadł na skutek odwołania od decyzji z dnia 10.02.2009 roku / odpowiedź na odwołanie k- 3/.

Podczas rozprawy w dniu 7 kwietnia 2016 roku wnioskodawca wskazał, iż cały czas nie zgadza się z wyliczeniem jego emerytury z 2009 roku. Wszystkie dokumenty jakie posiadał złożył podczas toczącego się poprzednio procesu, nie dysponuje żadnymi nowymi dokumentami / oświadczenie wnioskodawcy - 00:08:15 płyta CD k- 12/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Decyzjami z dnia 9 września 2008 r, 6 listopada 2008 roku, 3 grudnia 2008 roku i 10 lutego 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał przeliczeń emerytury wnioskodawcy.

Decyzją z dnia 9 września 2008 roku wskaźnik podstawy wymiaru emerytury został wyliczony na 106,66%.

Decyzją z dnia 6 listopada 2008 roku wskaźnik podstawy wymiaru emerytury został wyliczony na 108,53%.

Decyzją z dnia 3 grudnia 2008 roku wskaźnik podstawy wymiaru emerytury został wyliczony na 110,44%.

Decyzją z dnia 10 lutego 2009 roku wskaźnik podstawy wymiaru emerytury został wyliczony na 110,95%.

/ niesporne, decyzje w aktach ZUS/

Odwołania od powyższych decyzji złożył wnioskodawca domagając się między innymi uwzględnienia we wskaźniku wysokości podstawy wymiaru emerytury uwzględnienia dodatku stażowego za lata 1980-1982 w oparciu o świadectwa pracy. Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 października 2009 roku jaki zapadł w sprawie o sygn. akt (...) IX U 1935/08 Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 9 września 2008 roku, 6 listopada 2008 roku, 3 grudnia 2008 roku i 10 lutego 2010 roku dotyczące wysokości emerytury wnioskodawcy. W toczącym się wówczas procesie wnioskodawca domagał się uwzględnienia przy wyliczeniu wysokości emerytury spornego dodatku. Jego zarzuty przed zamknięciem rozprawy ograniczyły się wyłącznie do tego składnika wynagrodzenia/ okoliczności znane sądowi z urzędu - wyrok k- 31 akt IX 1935/08, protokół rozprawy k- 28 akt IX U 135/08 /

W dniu 28 lipca 2015 roku wnioskodawca złożył wniosek o ponowne przeliczenie jego emerytury przez uwzględnienie dodatku stażowego za lata 1980,1981 i 1982 w podstawie wymiaru wysokości emerytury. Wnioskodawca nie złożył żadnych dokumentów, w oparciu o które domagał się uwzględnienia tego dodatku przy wyliczeniu emerytury / wniosek w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury w dniu 28 lipca 2015 roku nie przedkładając żadnych nowych dowodów i nie podnosząc żadnych okoliczności, które miałyby wpływ na prawo do świadczeń. Organ rentowy wskazał, iż wszystkie składniki wynagrodzenia zawarte w angażach wnioskodawcy za lata 1980-1982 zostały uwzględnione przy wyliczeniu emerytury wnioskodawcy / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy, opierając się przede wszystkim na dokumentach załączonych w aktach ZUS. Sadowi z urzędu znana jest treść wyroku jaki zapadł w sprawie o sygnaturze akt IX U 1935/08, która toczyła się przed tutejszym Sądem. Jest okolicznością niesporną w sprawie, iż w dacie zamknięcia rozprawy w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów ani nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które mają wpływ na prawo do świadczeń.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zaskarżona decyzja organu rentowego jest zgodna z prawem. Znajduje ona oparcie w treści przepisu art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2015 r poz. 748). Przepis ten stanowi, iż prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. (art.114 ust 1) Jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1 :

- 1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość;
- 2) występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie;
- 3) wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli. (art.114 ust 2).

Jak wynika z treści cytowanego powyżej przepisu warunkiem ponownego przeliczenia emerytury jest ujawnienie się lub przedłożenie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed wydaniem prawomocnej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Sytuacja taka nie miała miejsca w rozpoznawanej sprawie. Wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów świadczących o wysokości dodatku stażowego jaki otrzymywał w latach 1980, 1981, 1982. Jak przyznał podczas rozprawy nie zgadza się on z rozstrzygnięciem jakie zapadło w procesie toczącym się przed tutejszym Sądem w 2009 roku, gdzie kwestie spornego składnika wynagrodzenia była przedmiotem rozstrzygnięcia. Wnioskodawca nie dysponuje obecnie żadnymi nowymi dokumentami, które pozwoliłyby ponownie przeliczyć mu emeryturę. Zatem żądanie wnioskodawcy ponownego przeliczenia emerytury jest bezpodstawne a wydana decyzja odpowiada prawu.

Należy wskazać, iż organ rentowy ma możliwość ponownego przeliczenia emerytury tylko w przypadkach wskazanych w ustawie, między innymi na podstawie art. 114 u.e.r.f.u.s. cytowanej powyżej. W wyroku z dnia 23.09.2015 roku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku jaki zapadł w sprawie o sygnaturze akt IIIAUa 596/15 (LEX 1820460) wskazano, iż ustawodawca w art. 114 ust. 1 u.e.r.f.u.s. upoważnił organ rentowy do ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Powołany przepis stanowi więc podstawę pozwalającą na zmianę prawomocnej decyzji w sytuacji, gdy ujawnią się nowe dowody uzyskane już po wydaniu takiej decyzji. W wyroku z

dnia 13.05.2015 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1047/14 (LEX 1755236) wskazał ,iż w prawie ubezpieczeń społecznych związanie sądu (a także organu rentowego) ostateczną decyzją nie ma charakteru bezwzględnego. Istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 u.e.r.f.u.s. ZUS nie ma podstaw do ponownego ustalenia emerytury, jeśli zainteresowany nie przedstawi dokumentów lub okoliczności zmieniających jego sytuację. Natomiast w wyroku z dnia 7.05.2015 roku jaki zapadł w sprawie o sygnaturze akt IIIAUa 1029/14 (LEX 174525) Sad Apelacyjny w Łodzi stanął na stanowisku ,iż w prawie ubezpieczeń społecznych związanie sądu (a także organu rentowego) ostateczną decyzją nie ma charakteru bezwzględnego. Istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 u.e.r.f.u.s. ZUS nie ma podstaw do ponownego ustalenia emerytury, jeśli zainteresowany nie przedstawi dokumentów lub okoliczności zmieniających jego sytuację. Sąd orzekający w pełni podziela zaprezentowane powyżej stanowiska Sądów Apelacyjnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. 477¹⁴§1 K.p.c

ZARZĄDZENIE

Wyrok wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawcy

23.05.2016